

Magistrát hl.m. Prahy
Odbor dopravních agend
Jungmannova 35/29
Praha 1

prostřednictvím

ÚMČ Praha 6
Odbor výstavby
Československé armády 23
Praha 6

sp.z.n SZ MCP6 053951/2012/OV/Krá

vyřizuje ing. arch. Jitka Krásná

V Praze dne 31.12. 2012

Tímto podle ust. § 81 zák.č. 500/2004 Sb., o správním řízení (správní řád), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“) podává Občanské sdružení Veleslavín – Vokovice k životu, IČ 22768513, se sídlem Ke Dvoru 774/3, 160 00 Praha 6 (dále jen „odvolatel“)

odvolání

proti rozhodnutí Odboru výstavby Městské části Praha 6 („stavební úřad“) č.j. MCP6 083249/2012 ze dne 6.12. 2012 („rozhodnutí“), a

navrhuje tímto,

aby odvolací orgán napadené rozhodnutí **zrušil pro nezákonnost a vrátil věc k novému projednání**. Napadené rozhodnutí bylo vyvěšeno na úřední desce dne 6.12. 2012, a podané odvolání je proto včasné.

Odůvodnění:

Odvolatel namítá nesprávný výrok rozhodnutí v rozporu s ust. § 68 (2) správního řádu, kde je umístována stavba v rozporu s původním územním rozhodnutím stavebního úřadu ze dne 31.3. 2009 č.j. MCP6 021033/2009, změněným rozhodnutím OST MHMP dne 11.8. 2009 pod sp.zn. S-MHMP 420161/2009/OST/Fr a dále změnou územního rozhodnutí č. j. MCP6 0911088/2010, SZ MCP6 062454/2010/OV/Kra ze dne 5.11.2010 označována jako stavba veřejně prospěšná, přestože stavební úřad nepředložil žádný hodnověrný průkaz podle ust. § 2 (1) písm. l) stavebního zákona, že by se skutečně jednalo o stavbu pro veřejnou infrastrukturu určená k rozvoji nebo ochraně území obce, kraje nebo státu, vymezená ve vydané územně plánovací dokumentaci.

Na str. 19 odůvodnění rozhodnutí najdeme jen strohý odkaz na „změnu trasy metra schválenou usnesením Zastupitelstva hl.m. Prahy č. 19/72 ze dne 18.9.2008 změnou územního plánu Z 1344/00 (pod evidenčním číslem 12/DM/6- Praha 6 – autobusový terminál Veleslavín)“, tato

změna územního plánu se však týká pouze trasy metra, nikoli výstavby multifunkčního terminálu, který se má proměnit v komerční záměr administrativního centra, které má vzniknout poté, co bude realizována tzv. „2. etapa záměru“, tj. nástavba administrativních podlaží, dramatická redukce parkovacích míst P&R o 300 stání ve prospěch administrativy.

Označení stavby za „veřejně prospěšnou“ je vedeno pouze s cílem zkrátit procesní práva účastníků řízení ve smyslu ust. § 2 (5) zákona 416/2009 Sb., o urychlení výstavby dopravní, vodní a energetické infrastruktury (v předmětném případě již soud odmítl žalobu jiného občanského sdružení na předcházející změnu územního rozhodnutí jako opožděnou právě z důvodu nedodržení procesní lhůty k podání žaloby).

Změna územního rozhodnutí tedy v žádném případě nečiní z umístěvané stavby stavbu veřejně prospěšnou – naopak – jedná se o stavbu nelegální, neboť způsobuje nadlimitní - právními předpisy nepovolenou zátěž území, je proto nelegální a nepřípustná.

Ústavní pořádek ČR obsahuje rovněž Listinu základních práv a svobod (č. 2/1993 Sb.), jež ve svém čl. 35 odst. 1 přiznává každému právo na příznivé životní prostředí. Toto příznivé životní prostředí není definováno jako antropogenně nedotčené prostředí - to ve střední Evropě už prakticky vymizelo - ale jako prostředí antropogenně zatěžované pouze podlimitně, tedy prostředí znečišťované a zatěžované důsledky lidské činnosti včetně všemožných fyzikálních, chemických či biologických emisí a činitelů (včetně hluku, světla, různých záření, zápachu atd.) v míře, jíž připouštějí české zákony, tedy jež nedosahuje mezních hodnot, limitů, jež nepřekračuje meze tolerance a přípustné četnosti překročení předepsaných hodnot apod.

Tuto základní ústavní ideu dále rozvíjí zákon o životním prostředí v platném znění (č. 17/1992 Sb.). Definuje únosné zatížení území, a to v § 5: "*Únosné zatížení území je takové zatížení území lidskou činností, při kterém nedochází k poškozování životního prostředí, zejména jeho složek, funkcí ekosystémů nebo ekologické stability.*"

Dále definuje znečišťování životního prostředí ve svém § 8 odst. 1: "*Znečišťování životního prostředí je vnášení takových fyzikálních, chemických nebo biologických činitelů do životního prostředí v důsledku lidské činnosti, které jsou svou podstatou nebo množstvím cizorodé pro dané prostředí.*" Toto znečišťování může být podlimitní, tedy dovolené, nebo nadlimitní, tedy protiprávní.

Dále definuje poškozování životního prostředí ve svém § 8 odst. 2: "*Poškozování životního prostředí je zhoršování jeho stavu znečišťováním nebo jinou lidskou činností nad míru stanovenou zvláštními předpisy.*" Poškozování prostředí je již jednoznačně pouze nadlimitní a tedy protiprávní.

V § 11 tento zákon stanoví, že: "*Území nesmí být zatěžováno lidskou činností nad míru únosného zatížení.*"

V § 12 pak uvádí "*Přípustnou míru znečišťování životního prostředí určují mezní hodnoty stanovené zvláštními předpisy; tyto hodnoty se stanoví v souladu s dosaženým stavem poznání tak, aby nebylo ohrožováno zdraví lidí a aby nebyly ohrožovány další živé organismy a ostatní složky životního prostředí. Mezní hodnoty musejí být stanoveny s přihlédnutím k možnému kumulativnímu působení nebo spolupůsobení znečišťujících látek a činností.*"

Konečně v § 13 je definována zásada předběžné opatrnosti, reagující na nevyhnutelně pouze dílčí poznání reálných souvislostí a na běžnou míru nejistoty a pravděpodobnosti, jež provází lidské poznání světa: "*Lze-li se zřetelem ke všem okolnostem předpokládat, že hrozí nebezpečí nevratného nebo závažného poškození životního prostředí, nesmí být pochybnost o tom, že k takovému poškození skutečně dojde, důvodem pro odklad opatření, jež mají poškození zabránit.*"

Z uvedeného je zřejmý zákonný zákaz zatěžování kteréhokoli území nad přípustnou míru, jíž opět jako u příznivého životního prostředí definuje jeho zatěžování lidskou činností pouze v podlimitním rozsahu.

Namítáme, že zmatečné a nepřezkoumatelné jsou další části výroku č. I rozhodnutí, které označují platnost starých výkresů a jiné nahrazuje novými. Zástupce našeho sdružení Ing. John se v prvoinstančním spise opakovaně pokoušel seznámit se s DUR na původní územní rozhodnutí stavebního úřadu ze dne 31.3. 2009 č.j. MCP6 021033/2009, změněné rozhodnutím OST MHMP dne 11.8. 2009 pod sp.zn. S-MHMP 420161/2009/OST/Fr a dále DUR na změnu územního rozhodnutí č. j. MCP6 0911088/2010, SZ MCP6 062454/2010/OV/Kra ze dne 5.11.2010, nicméně tyto se přinejmenším v září 2012 ve spise vůbec nenacházely, což lze doložit mj. zápisem o nahlížení do spisu ze dne 3.9. 2012.

Stavební úřad v odůvodnění rozhodnutí na str. 29 sám přiznává, že k dispozici na stavebním úřadě nebyla vůbec DUR z předcházejících územních rozhodnutí, která jsou měněna, což zdůvodňuje tím, že *„obsah předcházejícího řízení nebyl předmětem tohoto rozhodovacího procesu. Kompletní podklad k 1. změně územního rozhodnutí v té době sloužil jako podklad k soudnímu řízení“*. To znamená, že se účastníci řízení nikdy nemohli seznámit s úplnými podklady rozhodnutí a vydané rozhodnutí je nezákonné.

Výrok o „rozhodnutí o změně rozhodnutí o umístění stavby veřejně prospěšné“, jaký obsahuje napadené rozhodnutí, je proto nesprávný, protože původní územní rozhodnutí stavebního úřadu ze dne 31.3. 2009 č.j. MCP6 021033/2009, změněné rozhodnutím OST MHMP dne 11.8. 2009 pod sp.zn. S-MHMP 420161/2009/OST/Fr žádnou veřejně prospěšnou stavbu neumístilo a změna územního rozhodnutí č. j. MCP6 0911088/2010, SZ MCP6 062454/2010/OV/Kra ze dne 5.11.2010 sice ve výroku obsahuje zmínku o umístění „veřejně prospěšné stavby“, nicméně jde pouze o blanketní označení bez reálně zdůvodněného obsahu, neboť v roce 2010 se územní rozhodnutí v žádném případě neměnilo k umístění stavby multifunkčního komerčního terminálu s administrativní funkcí, jak pro předmětnou stavbu předpokládá závěr zjišťovacího řízení záměru PHA 785 ze dne 28.11. 2011 vydaný pod sp.zn. S-MHMP 0619275/2011/OOP/VI/EIA/785-2/Nov vydán.

Vydané rozhodnutí je nesprávně vydáno s odkazem na ust. § 94 (1) stavebního zákona, když ust. § 94 (3) stavebního zákona stanoví, že *„územní rozhodnutí lze z moci úřední změnit nebo zrušit v řízení o umístění veřejně prospěšné stavby nebo veřejně prospěšného opatření.“*

V průběhu řízení vznesl odvolatel námitku porušení ust. § 87 stavebního zákona, který ukládá žadateli povinnost zajistit, aby informace o jeho záměru a o tom, že podal žádost o vydání územního rozhodnutí, byla bezodkladně poté, co bylo nařízeno veřejné ústní jednání, vyvěšena na místě určeném stavebním úřadem nebo na vhodném veřejně přístupném místě u stavby nebo pozemku, na nichž se má záměr uskutečnit, a to do doby veřejného ústního jednání. Součástí informace musí být grafické vyjádření záměru, popřípadě jiný podklad, z něhož lze usuzovat na architektonickou a urbanistickou podobu záměru a na jeho vliv na okolí.

Odvolatel namítal, že obsah oznámení tak, jak jej vyvěsil žadatel, neodpovídal zákonným požadavkům ust. § 87 stavebního zákona, zejm. pokud přihlédneme k závažnosti a významu stavby pro celou městskou část Praha 6 – Veleslavín. Konkrétně namítal následující: *„Nejedná se o „dílčí změny stavby“, ani o změnu územního rozhodnutí, ale o zcela novou, jinou stavbu, mnohonásobně větší, která bude mít jiné, zásadně větší negativní vlivy na okolí. Povrchové obratiště se stáním pro 14 autobusů má být nahrazeno patrovou mnohopodlažní budovou s kapacitou stání 28 autobusů a 650 vozů parkoviště P+R a mají být zřízeny 2 nové křižovatky s Evropskou ulicí. Je proto nutné zahájit zcela nové územní řízení, vč. vyjádření všech orgánů a organizací. Vývěska investora na oplocení staveniště je matoucí, mnoho dotčených vlastníků mohlo být uvedeno v omyl a dnešního jednání se proto nezúčastnili.“*

Na námitku porušení ust. § 87 stavebního zákona žadatelem stavební úřad nepřezkoumatelně reaguje na str. 27 odůvodnění rozhodnutí. Stavební úřad zde obhájí nedodržení ust. § 87 stavebního zákona tím, že „sice nebylo vyjmenováno celé funkční využití objektu, což nebylo

úplně možné při tak obsáhlém předmětu řízení“. S ostatními námitky se stavební úřad nevypořádal a porušil tak ust. § 68 (3) správního řádu.

Mezi principy správního rozhodování patří i úplnost, resp. dostatečná odůvodněnost rozhodnutí správního orgánu, které v konečném důsledku vyvolají i jeho přesvědčivost. Správní orgán je tak povinen se při řízení zabývat podrobně všemi hledisky, které zákon předkládá, a podrobně a přesvědčivě odůvodnit, ke kterému hledisku přihlédl, když posuzoval dodržení ust. § 87 stavebního zákona a navíc podrobně odůvodnit, jaký vliv mělo toto hledisko na konečné rozhodnutí. Obecné a toliko rekapitulační odůvodnění rozhodnutí stavebního úřadu, který v něm pouze uvádí skutková zjištění typu že „*se jedná o stavbu rozsáhlou, jejíž podrobnosti nelze prezentovat kompletně na vyvěšené informaci na místě stavby*“ (viz. str. 29 odůvodnění), neodpovídá stanoveným požadavkům na odůvodnění správního rozhodnutí, resp. na jeho přesvědčivost.

Odvolatel namítá rovněž porušení porušení ust. § 8 vyhlášky č. 503/2006 Sb., o podrobnější úpravě územního řízení, veřejnoprávní smlouvy a územního opatření žadatelem, a to z důvodu, že vyvěšená informace o záměru podle ust. § 87 (2) stavebního zákona opoměla pozemky parc.č. 632/1 a 633/1 k.ú. Veleoslavín, kterých se řízení o změně územního rozhodnutí podle oznámení o zahájení řízení ze dne 24.7. 2012 č.j. MCP6 059548/2012 také týkalo.

Odvolatel dále namítá, že zatímco vedené řízení se týká změny územního rozhodnutí z hlediska umístění terminálu BUS a přeřesení stanice Veleoslavín se stavebními objekty SOD 40, SOD 05, SOD 06 a SOD 20, vyvěšená informace o záměru podle ust. § 87 (2) stavebního zákona informuje jen o „*dílčích změnách*“ stavby SOD 40 Patrový terminál BUS u stanice Veleoslavín. Chybí označení územního rozhodnutí, jehož změna je předmětem řízení, uvádí nepravdivý údaj, že záměr byl posuzován úplným posuzováním podle ust. § 10 zákona č. 100/2001 Sb. (změna záměru prošla pouze zjišťvacím řízením zakončeným závěrem zjišťovacího řízení ze dne 28.11. 2011 sp.zn. S-MHMP-0619275/2011/OOP/VI/EIA/785-2/Nov).

Součástí vyvěšené informace o záměru byla informace, že „*podrobnější grafické znázornění je k dispozici u stavebního úřadu ÚMČ Praha 6 v předložené PD*“. Samotná informace potom na konkrétnější grafické vyjádření záměru, popřípadě jiný podklad, z něhož lze usuzovat na architektonickou a urbanistickou podobu záměru a na jeho vliv na okolí, zcela rezignuje a porušuje tak ust. § 87 (2) stavebního zákona.

V samotném spise na stavebním úřadě přitom nebylo možné žádné doklady avizované stavebním úřadem dohledat, jak totiž vyplynulo ze zápisu o nahlížení do spisu dne 3.9. 2012, stavební úřad v rozporu s ust. § 17 správního řádu týden po ústním jednání 28.8. 2012 ještě vůbec nevedl soupis součástí spisu, tzn. je nepřezkoumatelné, jaké podklady byly do spisu vloženy po datu konání veřejného ústního jednání. Odvolatel proto namítá porušení ust. § 17 správního řádu.

Stavební úřad se v rozporu s ust. § 68 (3) správního řádu nezabýval ani jednou z námitek doplněných odvolatelem na podatelnu dne 10.9. 2012 a na str. 30 v odůvodnění rozhodnutí uvádí, že se jimi podle ust. § 89 (1) stavebního zákona nezabýval s odkazem na zásadu koncentrace.

S ohledem na zásadu rovnosti zbraní je tedy v rozporu s ust. § 2 (3) a ust. § 4 (4) správního řádu, pokud stavební úřad spojuje s ústním jednáním zásadu koncentrace, ačkoli sám prokazatelně v průběhu řízení porušil zákon (ust. § 17 správního řádu), a na základě takového hrubě nesprávného úředního postupu udělil tajemník ÚMČ Praha 6 Jan Holický Petru Malotínovi, vedoucímu stavebnímu úřadu a nadřízenému úřední osoby arch. Jitky Krásné písemnou výtku ze dne 25.10. 2012 pod č.j. TA3 149/12.

V důsledku rezignace stavebního úřadu na vedení soupisu součástí spisu nebyla ke dni 3.9. 2012, tj. po konání veřejného ústního jednání projednávaná dokumentace svým rozsahem a obsahem, členěním včetně nomenklatury v souladu s požadavky vyhl.č. 499/2006 Sb. Chyběl např. i seznam příloh, tj. obsah projednávané dokumentace, nejen ve stavu, kdy byla podána žádost, ale ani v aktuálním stavu a není naprosto zřejmé, co kdy a kým bylo aktuálně

doplňováno, upravováno či v DUR nahrazováno. Za takové situace odvolatel namítá, že spis není jako celek přezkoumatelný a není proto možné zpětně možné dohledat a hodnověrně a přezkoumatelně doložit, kdy a který dokument byl do spisu vložen, což činí spis nepřehledný a zásadu koncentrace neaplikovatelnou (odkazuje zde na judikaturu Městského soudu v Praze).

Odvolatel v průběhu řízení namítal nesprávnost, věcné i formální nedostatky závazného stanoviska orgánu ochrany ovzduší a navrhol mj. předložit aktuální a doplněnou rozptylovou studii. Stavební úřad se jimi odmítl zabývat se zdůvodněním, že „dotčené orgány na úseku péče o životní prostředí, ochrany veřejného zdraví a ochrany podzemních a povrchových vod sledující vliv stavby i dopravní zátěže na území (škodlivých exhalací, hluku, otřesů, vibrací, prachu...) vyslovily se stavbou z hlediska jimi chráněných veřejných zájmů souhlas. Z tohoto důvodu také stavební úřad nepožadoval další podrobnější podklady.“

Takové paušální a nepřezkoumatelné odůvodnění zamítnutí námítky odvolatele porušuje jak ust. § 68 (3) správního řádu, tak je v rozporu s judikaturou Nejvyššího správního soudu, např. rozsudkem vydaným pod č.j. 4 As 24/2009 – 205, ve kterém je uvedeno, že stavební úřad má povinnost zabývat se námítkami, které byly vzneseny ve vztahu k vyjádřením DOSS v průběhu územního řízení, a to zejména za situace, kdy je neshledal důvodnými a zamítl je. Jak NSS judikoval, „ S takovými námítkami se totiž musí stavební úřad vypořádat v odůvodnění svého rozhodnutí, neboť pokud tak neučiní v dostatečném rozsahu, zatíží své rozhodnutí vadou (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 2. 2004, č. j. 5 A 130/2000 - 37, publikovaný pod č. 640/2005 Sb. NSS). Pokud tedy v těchto případech účastník územního řízení poukazuje na konkrétní skutečnosti, jež zpochybňují některé závěry obsažené v předložených stanoviscích, musí se s těmito tvrzeními stavební úřad důkladně zabývat, a to i když stanoviska dotčených orgánů státní správy konstatovala dodržení stanovených limitů a norem. Vlastní existence stanovisek dotčených orgánů státní správy totiž nezabavuje stavební úřad jeho základní povinnosti učinit finální závěr a rozhodnutí. Předložená stanoviska mu k tomu mají jen pomoci a jeho rozhodování ulehčit. Nejsou však sama o sobě kritériem, které by bez dalšího poukazovalo na nedůvodnost předložených námítek. Pouhý odkaz na tato stanoviska a rozličná vyjádření jiných správních orgánů však není dostatečný a v žádném případě nemůže nahradit vlastní uvážení stavebního úřadu a posouzení předložených námítek účastníků řízení po stránce věcné. Tyto závěry odpovídají ustálené judikatuře (srov. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 3. 2009, č. j. 6 As 38/2008 - 123 a ze dne 6. 8. 2009, č. j. 9 As 88/2008 - 30, oba dostupné na www.nssoud.cz).“

Odvolatel znovu namítá, že ve spise se nenachází aktuální a platné závazné stanovisko z hlediska ochrany ovzduší. Od 1.9. 2012 vstoupil v účinnost nový zákon č. 201/2012 Sb., o ochraně ovzduší, který stanoví v ust. § 11, že závazné stanovisko k umístění stavby parkoviště s kapacitou nad 500 parkovacích stání (projednávaná změna ÚR umísťuje min. 600 stání) vydává ministerstvo životního prostředí. Podle nového zákona a jeho příloh se při vydání závazného stanoviska vychází mj. z úrovně znečištění znečišťujícími látkami, které mají stanoven imisní limit v bodech 1 a 2 přílohy č. 1 k tomuto zákonu.

Ve spise je doloženo pouze závazné stanovisko OOP MHMP ze dne 29.11. 2011 sp.zn. S-MHMP-0726139/2011/1/OOP/VI staré téměř rok, a dále další závazné stanovisko z 9.1. 2012, obě vydané podle starého a neplatného zákona č. 86/2002 Sb., nehledě k jejich nepřezkoumatelnosti a formálním nedostatkům a porušení ust. § 4 (3) stavebního zákona („Dotčený orgán je vázán svým předchozím stanoviskem nebo závazným stanoviskem. Navazující stanoviska nebo navazující závazná stanoviska mohou dotčené orgány v téže věci uplatňovat pouze na základě nově zjištěných a doložených skutečností, které nemohly být uplatněny dříve a kterými se podstatně změnila podmínky, za kterých bylo původní stanovisko vydáno, nebo skutečností vyplývajících z větší podrobnosti porízené územně plánovací dokumentace nebo podkladů pro rozhodnutí nebo jiný úkon orgánu územního plánování nebo stavebního úřadu podle tohoto zákona, jinak se k nim nepřihlíží“).

Správní rozhodnutí musí být vydáno podle předpisů platných v době jeho vydání, nikoli podání žádosti o vydání rozhodnutí nebo data, kdy jsou datována (závazná) stanoviska DOSS.

Blíže lze odkázat např. na precedentní judikát Vrchního soudu v Praze sp.zn. 7 A 516/94, hojně citovaný v pozdějších nálezech Ústavního soudu: „Rozhodnutí správního orgánu je zákonné, je-li vydáno v souladu se zákonem platným v době jeho vydání. Rozhodující není proto zákonná úprava platná v době zahájení řízení (podání žádosti), pokud to zákon výslovně nestanoví.“

Dodáváme, že vedené řízení není řízením na úseku ochrany ovzduší, aby mohlo být dokončeno podle dosavadních právních předpisů.

Závazné stanovisko OOP MHMP z 9.1. 2012 pod č.j. S-MHMP 1092207/2011/1/OOP/VI vydané na úseku ochrany ovzduší je vydané podle starého a neplatného zákona č. 86/2002 Sb., požadujeme proto jeho přezkum podle ust. § 149 správního řádu.

Napadáme rovněž postupem podle ust. § 149 správního řádu závazné stanovisko OOP MHMP ze dne 29.11. 2011 sp.zn. S-MHMP-0726139/2011/1/OOP/VI.

Stavební úřad v odůvodnění rozhodnutí uvádí, že „*Stavba autobusového terminálu předloženého rozsahu je při ulici Evropské akceptovatelná neboť urbanistický charakter místa je determinován samotnou funkcí ulice Evropské, která slouží jako hlavní spojnice mezi letištěm a centrem města, podél které se soustřeďují zvláště v oblasti mimo centrum stavby velkého měřítka –obsahující hromadné garáže, administrativní budovy a služby a v oblasti Červeného vrchu vysoké panelové bytové domy. Měřítkem ani architektonickým pojetím jednoduché minimalistické fasády tedy nepůjde o stavbu při Evropské ulici neobvyklou, naopak svou výškou jednoho podlaží nebude rušivě zasahovat do horizontu, když bude její větší část podzemní. I z hlediska ochrany přírody a krajiny a možného vlivu na přírodní, kulturní a historickou charakteristiku místa a oblasti s ohledem na zachování významných krajinných prvků, zvláště chráněných území, kulturních dominant krajiny, harmonického měřítka a vztahů v krajině vyslovil dotčený orgán OOP MHMP s e změnou – umístěním terminálu souhlas vyjádřením pod č.j. S-MHMP- 0726139 /2011/ 1/ OOP /VI ze dne 29.11.2011“.*

Namítáme, že umístění stavby je v rozporu s čl. 4 (1) OTPP, neboť umístění stavby a míra zastavění pozemku vůbec neodpovídá urbanistickému a architektonickému charakteru prostředí a požadavkům na zachování pohody bydlení a zdravého životního prostředí. Krychlová architektura narušuje ráz místa památkové rezervace v hl.m. Praze z roku 1981. Z dokumentace není patrné jednoznačné řešení fasády (barevnost), druh zvolených oken apod. Umístěním stavby a jejím následným provozem by bylo nad přípustnou míru obtěžováno okolí, a to zejména v okolním obytném prostředí ulic Ke Dvoru, Na luzích a Nad stanicí.

Stavební úřad se v rozporu se stavebním zákonem (§ 1 odst. 2 ve spojení s § 2 odst. 3) nezabýval zachováním souladu všech přírodních, civilizačních a kulturních hodnot v území, zejména se zřetelem na péči o životní prostředí a ochranu práv vlastníků sousedních nemovitostí. Necitlivě pojatý objekt terminálu nevytváří žádné prostorové vazby na okolní zástavbu a nerespektuje charakter staveb v území. Navrhovaná stavba je předimenzována a způsobila by nadměrné zatížení lokality s navazujícími problémy. Stavba je ukázkou nevhodného zahušťování stávající zástavby. Zatímco územní plán stanoví jen velmi obecné podmínky případné zástavby (a zabývá se mj. tím, zda je území vůbec zastavitelné), územní rozhodnutí již posuzuje konkrétní zamýšlenou stavbu, a tedy je zřejmé, že posuzuje její případnou realizaci z bližšího měřítka a ve vazbě na konkrétní poměry v předmětné lokalitě. Územní plán je tedy nástrojem koncepčním; naopak územní rozhodnutí je realizačním nástrojem a jediné může zvažovat dopady konkrétní navrhované stavby na okolí.

Umísťovaná budova je svým hmotovým uspořádáním odlišná od sousedních objektů, tj. obsahuje výrazné odlišující se prvky a svou hmotou značně vystupuje (např. délka fasády 170 m apod.).

Namítáme, že vyjádření OOP MHMP ze dne 29.11. 2011 vydané pod sp.zn. S-MHMP-0726139/2011/1/OOP/VI se zcela nedostatečně a nepřezkoumatelně vyjadřuje k zásahu stavby do krajinného rázu z hlediska ust. § 12 ZOPK.

Namítáme, že pro celou změny stavby v projednávaném rozsahu (stavební objekty SOD 40, SOD 05, SOD 06 a SOD 20) chybí závazné stanovisko Hygienické stanice hl.m. Prahy podle § 149 správního řádu. Závazné stanovisko Hygienické stanice hl.m. Prahy ze dne 16.2. 2012 č.j. HSHMP 2016/2012 je vydáno pouze k změně DUR pro stavbu SOD 40 Patrový terminál BUS u stanice Veveslavín. Podklady pro závazné stanovisko Hygienické stanice hl.m. Prahy ze dne 16.2. 2012 č.j. HSHMP 2016/2012 (hlukové studie) nejsou vyhotoveny podle právní úpravy účinné od 1.11. 2011, tj. nařízení vlády č. 272/2011 Sb., o ochraně zdraví před nepříznivými účinky hluku a vibrací.

Odvolatel brojí proti tomu, že realizace záměru vyvolá nárůsty hodnot hluku v blízkosti křižovatky ulic Evropská – Veveslavínská - Vokovická a to dopravou vyvolanou provozem umístované stavby. Proto z hlediska ochrany před hlukem podle nařízení vlády č. 272/2011 Sb., o ochraně zdraví před nepříznivými účinky hluku a vibrací záměr stavby odporuje § 12 a příloze 3) této vyhlášky. Další nárůst automobilové dopravy v křižovatce ulic Evropská – Veveslavínská - Vokovická pod vlivem realizace záměru by prokazatelně zvýšil hlukovou zátěž, což je z hygienického, dopravního i právního hlediska nepřijatelné. Napadené rozhodnutí neobsahuje žádná konkrétní opatření ke snížení nebo kompenzaci negativních hlukových vlivů z vyvolané dopravy.

Z hlukové studie ATEM – Ateliér ekologických modelů s.r.o.vyplývá, že hygienické limity hluku v chráněném venkovním prostoru budoucí stavby budou v noční i denní době překročeny. Společně s hlukem vyvolaným zvýšenou dopravou dojde k přetížení stávající hlukové zátěže v území a nelegální nadlimitní zátěž lokality.

Předložené závazné stanovisko Hygienické stanice hl.m.Prahy ze dne 16.2. 2012 č.j. HSHMP 2016/2012 neobsahuje žádné zdůvodnění, jak mohlo být vydáno kladně navzdory závadnému stavu doloženému odbornou studií. Závazné stanovisko podle § 149 správního řádu je úkon správního orgánu, který není samostatným rozhodnutím, ale je kvalifikovaným vyjádřením správního orgánu k určité otázce a jeho obsah je závazný pro výrokovou část rozhodnutí, pro níž je podkladem. Závazné stanovisko jako úkon a zásadní podkladový materiál vydaný orgánem veřejné moci musí obsahovat nejen kvalifikované vyjádření k dané věci (jak s odkazem na konkrétní ustanovení zvláštního zákona a ve veřejném zájmu byla věc posouzena), ale i řádné odůvodnění důvodů tohoto postupu.

Na str. 8 mění stavební úřad podmínku výroku rozhodnutí č. 13, která se týká změny umístění a rozsahu stávající protihlukové stěny. Stavební úřad zde uvádí, že „*Stávající protihluková stěna situovaná paralelně severně od ulice Evropské bude upravena tak, že bude odstraněn úsek stávající stěny mezi západním věžovým pavilonkem vystupujícím z obrysu stěny a zálivem zdi, kterým prostupuje pěší komunikace od Evropské směrem k ulici Ke Dvoru. V tomto úseku bude nový úsek protihlukové stěny. Bude umístěn na pozemcích: pč. 1367/3, 589, 588, 587/2, 1367/1, 1366/4, 1366/1, k.ú. Vokovice. Jižním roh nadzemní části na západní straně zdi bude ve vzdálenosti cca 2,5m severně od severní hranice pozemku 1324/4, na východní okraji bude ve vzdálenosti cca 3,7m od severní hranice pozemku 1324/5 k.ú. Veveslavín. Oproti původnímu, odstraněnému úseku stěny bude posunuta maximálně 2,0 m severním směrem. Celková rozvinutá délka stěny bude cca 69m. Výška stěny bude v rozmezí min. 4,00m – max. 5,75m (dle nivelety Evropské třídy).*“

Namítáme, že zvolené řešení fakticky zmenšuje ochranu proti hluku a výška stěny jen 4 – 5,75 je zcela nedostatečná, ochranu by mohla zajistit stěna o výšce min. 8 metrů.

Nové znění podmínky výroku rozhodnutí č. 13 zcela nepřipustně stanoví umístění nové protihlukové stěny jako podmíněné rozhodnutím o odstranění stávající stěny, které má být projednáno v blíže neurčitěm „*následném samostatném řízení*“. Odvokatel namítá, že není

zajištěna koordinace a vymahatelnost protihlukových opatření, což znamená, že stavba je umístěna navzdory tomu, že není řešen hluk z její stavby a zejm. provozu.

Napadáme proto postupem podle ust. § 149 správního řádu závazné stanovisko Hygienické stanice hl.m. Prahy ze dne 16.2. 2012 č.j. HSHMP 2016/2012.

Namítáme, že studie EIA prokázala výskyt ohroženého druhu čmeláka *Bombus hortorum* v zájmové lokalitě. Namítáme proto nezbytnost prokázat či vyloučit výskyt chráněných živočichů a protože jde o zásah do biotopu chráněných druhů živočichů, měl by být proto v rámci řízení podle § 56 z.č. 114/1992 Sb. uloženo biologické hodnocení znaleckým posudkem, v souladu se zásadou materiální pravdy a vydáno rozhodnutí o výjimce z ochrany podle ust. § 56 z.č. 114/1992 Sb.

Odvolatel brojí proti tomu, že žádné stanovisko či vyjádření orgánu ochrany přírody doložené ve spise se možným výskytem chráněných druhů vůbec nezabývá. Namítáme, že se v průběhu přípravy stavby zcela zanedbal a opomněl biologický průzkum a výskyt chráněných druhů nebyl hodnověrně vyloučen, přičemž chybí platné a aktuální stanovisko orgánu ochrany přírody z hlediska zájmů chráněných zákonem o ochraně přírody a krajiny.

K záměru stavby vydal závazné stanovisko MHMP, Odbor kultury, památkové péče a cestovního ruchu ze dne 15.9. 2011 č.j. S-MHMP 726059/2011. V tomto stanovisku se MHMP, Odbor kultury, památkové péče a cestovního ruchu zcela opírá o vyjádření NPÚ z 29.8. 2011, aniž by předložil jedinou vlastní přezkoumatelnou úvahu či hodnocení megalomanského komerčního záměru stavby.

Stavba se nachází v ochranném pásmu památkové rezervace v hl.m. Prahy, jehož hlavním účelem je ochrana krajinného a urbanistického kontextu. Umisťovaná stavba zahuštěním zástavby vytváří rušivou dominantu, a řešení střechy společně s jejím osázením zelení znamená destrukci architektonických a urbanistických hodnot historického jádra Prahy.

Namítáme, že místo stavby je navíc mimořádně pohledově exponované a převýšená stavba zde vstupuje do kontextu širokého okolí. Individualisticky pojatý objekt terminálu nevytváří žádné prostorové vazby na okolní zástavbu a nerespektuje charakter staveb v území. Takto sporný projekt nevyšel z promyšlené regulace lokality, ale ze snahy prosadit komerční záměr administrativního centra, které má vzniknout poté, co bude realizována tzv. 2.etapa záměru, tj. nástavba administrativních podlaží a dramatická redukce parkovacích míst P&R o 300 stání ve prospěch administrativy. Namítáme proto věcnou nesprávnost, nezákonnost a nepřezkoumatelnost závěrů závazného stanoviska MHMP, Odbor kultury, památkové péče a cestovního ruchu ze dne 15.9. 2011 č.j. S-MHMP 726059/2011 a napadáme ho postupem podle ust. § 149 správního řádu.

Namítáme, že projednávaná změna územního rozhodnutí je v rozporu s podmínkou č. a) 1. souhlasného stanoviska OOP MHMP vydaného podle ust. § 10 zákona č. 100/2001 Sb. dne 26.11. 2008 pod č.j. S-MHMP-460936/2007/OOPNI/E 1A/495-8/Nov k posouzení vlivů provedení záměru "Prodloužení trasy A metra v Praze ze stanice Dejvická, provozní úsek V.A1 Dejvická (mimo) - Petřiny, provozní úsek V.A. Petřiny (mimo) - Motol" na životní prostředí, která zní: „Další přípravu záměru orientovat tak, aby uvedení provozního úseku V.A trasy A metra do provozu bylo provedeno až po zprovoznění autobusového terminálu a parkoviště P + R na Dlouhé Míli a rychlodráhy Praha - Kladno.“

Podaný návrh na změnu ÚR je v rozporu s ust. § 10 (3) a (4) zákona č. 100/2001 Sb., neboť stanovisko je odborným podkladem pro vydání rozhodnutí, popřípadě opatření podle zvláštních právních předpisů, zejm. stavebního zákona. Správní úřad, který vydává rozhodnutí nebo opatření podle zvláštních právních předpisů, při svém rozhodování bere vždy v úvahu obsah stanoviska. Bez stanoviska nelze vydat rozhodnutí nebo opatření nutná k

provedení záměru v žádném správním ani jiném řízení nebo v jiném postupu podle zvláštních právních předpisů.

Pokud byl dne 28.11. 2011 pod sp.zn. S-MHMP 0619275/2011/OOP/VI/EIA/785-2/Nov vydán závěr zjišťovacího řízení záměru PHA 785, potom je takový závěr v rozporu s výše uvedeným platným stanoviskem ze dne 26.11. 2008 pod č.j. S-MHMP-460936/2007/OOPNI/E 1A/495-8/Nov.

Vytržení dílčí části dopravního řešení P + R v rámci prodloužení trasy metra A v rámci posuzování EIA záměru PHA 785 a jeho podložení vysoce nevhodnými studiemi (hluk, rozptylové podmínky) vydanými na základě neplatných právních předpisů (nař.vl. č. 148/2006 Sb. nebo zákon č. 86/2002 Sb.) představuje typickou ukázkou tzv. fragmentace EIA.

Nelegální a zákon obcházející je jakákoli fragmentace záměrů, jež podle českého práva podléhají posouzení EIA, viz. rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 9.5. 2008 ve věci sp.zn. 10/Ca 32/2006 ve zcela obdobné věci: *"Soud došel k závěru, že stavba ... (komplex staveb "Dopravní řešení Pankrácké pláně") ... je ve smyslu § 3 písm. a) zákona č. 100/2001 Sb. jedním záměrem. Účelem posuzování vlivů na životní prostředí (§ 1 odst. 3 zákona č. 100/2001 Sb.) je získat objektivní odborný podklad pro vydání rozhodnutí, popř. opatření podle zvláštních předpisů a přispět tak k udržitelnému rozvoji společnosti ... Má-li být tento účel naplněn při rozhodování o umístění stavby a tedy před vlastní realizací, pak je nutno návrh na umístění stavby z hlediska dopadu na životní prostředí posuzovat jako celek a jeden záměr, nikoli jednotlivé stavební objekty (části celku) vytrhávat a považovat za samostatné; realizace stavby jako celku bude vykazovat onen dopad , nikoli její dílčí části. To, že části celku by v případě nerealizování návrhu v úplnosti byly schopné případně i samostatně svoji funkci plnit, nemůže ovlivnit to, zda návrh jako jeden záměr má být podroben posouzení vlivu na životní prostředí. Účelové dělení souboru staveb na dílčí, s tím, že jde o záměry samostatné, je obcházením zákona"*

V odůvodnění napadeného rozhodnutí není nijak vypořádáno kácení dřevin rostoucích mimo les vyvolané umístěním záměru. Stavbu nelze umístit bez podkladového pravomocného rozhodnutí o kácení dřevin, v tomto případě asi 56 stromů. Sadové úpravy popisované v DUR jsou neurčité a nevyjádřil se k nim orgán ochrany přírody. Orgán ochrany přírody může totiž svým rozhodnutím stanovit zcela jiné sadové úpravy (tzn. náhradní výsadbu), a vydaná změna ÚR pak bude v rozporu s podkladovým rozhodnutím orgánu podle zvláštních předpisů. Z tohoto důvodu je nevhodný také výpočet koeficientu zeleně v DUR.

Napadáme závazné stanovisko odboru dopravy MHMP z 22.8. 2011 sp.zn. S-MHMP 725988/2011 pro jeho nezákonnou formu a dále pro věcnou nesprávnost. Namítáme, že stávající komunikace kapacitně nevyhovují dle čl. 9 OTHP.

Nikde v DUR není řešen technický stav okolních komunikací, který je špatný. Každé další zatížení těžkou stavební technikou, těžkými kamiony, automobily je v rozporu s § 26 zák.č. 13/1997 Sb. a přímo ohrožuje bezpečnost silničního provozu a zdraví jeho účastníků. Co se týče řešení dopravy v pohybu, neobsahuje předložený návrh přezkoumatelné údaje o dopravní situaci v lokalitě Ke Dvoru, Na luzích a Nad stanicí, která mimořádně nepříznivá.

Na str. 8 mění stavební úřad podmínku výroku rozhodnutí č. 13 týkající se dopravního řešení (doprava v pohybu) tak, že *„na jižní vozovku ulice Evropské bude připojen výjezd z podzemních garáží pro osobní auta š. cca 4m, který bude cca 95m západně od křižovatky ulic Evropská – Veleslavínská – Vokovická, nově bude výškově upraven přejezd přes tramvajovou trať v šířce 4,0m. U západního čela tramvajové zastávky bude přechod přes jižní vozovku v návaznosti na přechod přes severní vozovku a tramvajové těleso s vyčkávacím prostorem š.2m. Chodník podél vozovky a terminálu bude v šířce 4,0-5,5m“*.

Namítáme, že vzdálenosti křižovatek nesplňují požadavky ČSN736110 (150 m), dojde k trvalému ucpávání provozu na Evropské, protože nebude možné synchronizovat příjíždějící vozy od nejbližších křižovatek z jednoho směru 510 m, z druhého 90 m. Navzdory naší námitce a námitkám dalších účastníků řízení nebyla předložena žádná studie dopravy v pohybu.

V závazném stanovisku odboru dopravy MHMP z 22.8. 2011 sp.zn. S-MHMP 725988/2011 dále chybí kvalifikované vyjádření (jak s odkazem na konkrétní ustanovení zvláštního zákona byla věc posouzena), ale i řádné a patřičně obsažné odůvodnění důvodů tohoto postupu. Namítáme, že závazné stanovisko bylo vydáno před téměř 1,5 rokem, je propadlé a neaktuální. V předloženém závazném je vysloven souhlas se stavbou bez odkazu na konkrétní dokumentaci záměru (autor, stupeň, datum apod.). Závazné stanovisko podle § 149 správního řádu je úkon správního orgánu, který není samostatným rozhodnutím, ale je kvalifikovaným vyjádřením správního orgánu k určité otázce a jeho obsah je závazný pro výrokovou část rozhodnutí, pro níž je podkladem. Závazné stanovisko jako úkon a zásadní podkladový materiál vydaný orgánem veřejné moci musí obsahovat nejen kvalifikované vyjádření k dané věci (jak s odkazem na konkrétní ustanovení zvláštního zákona a ve veřejném zájmu byla věc posouzena), ale i řádné odůvodnění důvodů tohoto postupu. Odvolatel žádá o přezkum závazného stanoviska odboru dopravy MHMP z 22.8. 2011 sp.zn. S-MHMP 725988/2011 podle ust. § 149 správního řádu.

Namítáme naprostou nepřezkoumatelnost výroku rozhodnutí pro rozpor s ust. § 68 (2), kde není umístovaná stavba definována přezkoumatelným odkazem na DUR včetně jejího stupně, datumu vyhotovení, nic o datumu vyhotovení nebo stupni DUR není uvedeno ani v odůvodnění napadeného rozhodnutí (v odůvodnění na str. 19 je pouze uvedeno, že autorem DUR má být METROPROJEKT Praha a.s., hl. Inženýr projektu ing. Vladimír Bartoň). Není tedy vůbec zřejmé, kdo je autorem změnových výkresů a celé DUR, podle které je napadené rozhodnutí vydáno.

Podkladové závazné stanovisko odboru bezpečnosti a krizového řízení MHMP ze dne 09.08.2011, č.j. S-MHMP 736194/2011/OKR je zcela blanketní a bez obsahu. Tyto vady způsobují jeho neplatnost, napadáme jej proto podle ust. § 149 správního řádu a žádáme jeho přezkum.

Napadáme postupem podle ust. § 149 správního řádu závazná stanoviska Policie ČR-DI, č.j. KRPA-5239-4/ČJ-2011-0000DŽ ze dne 2.9.2011 a Policie ČR-DI, č.j. KRPA-5239-6/ČJ-2011-0000DŽ ze dne 9.12.2011, neboť nebyla vydána k aktuální DUR nacházející se ve spise. Odvolatel dále namítá, že orgán policie neposoudil bezpečnost výjezdů z terminálu z hlediska právních předpisů na úseku bezpečnosti silničního provozu, zejm. podle zákona o pozemních komunikacích.

Výrok rozhodnutí stanoví v podmínce č. 1, že „rozsah změny nově dokladují ověřené výkresy“, přičemž je dále na str. 2 výroku rozhodnutí uvedeno „*Vyjma SOD 05 – Stanice Veleslavín, na kterou má dopad výstavba SOD 40 Patrový terminál BUS u stanice Veleslavín – viz textová část a výkresová příloha*“.

Odvolatel namítá, že úřední deska žádnou další textovou či výkresovou přílohu neobsahovala. Textová či výkresová příloha, na kterou odkazuje výrok rozhodnutí nebyla zveřejněna a doručena účastníkům řízení, aby se mohli seznámit s úplným rozhodnutím.

Rozhodnutí neobsahuje přehlednou grafickou situaci informující o situování stavby a jejích jednotlivých částí v území. Výrok prvostupňového rozhodnutí je neúplný, nesrozumitelný a nepřesvědčivý. Povinnost připojovat k rozhodnutí jako jeho přílohu grafický podklad není stanovena, nicméně je na stavebním úřadu, jakým způsobem zajistí, že v rozhodnutí bude celá

srozumitelná informace o povolené stavbě. Rozhodnutí musí tvořit úplný informační celek, který doručen účastníkovi, musí i po letech a bez přístupu ke spisu nést celou informaci o umístěné stavbě. Stavební úřad nezajistil jasné a srozumitelné sdělení informace o tom, jak má navrhovaná stavba vypadat, situování vůči okolí, ale pouze v rozhodnutí odkázal na nezveřejněnou „*textovou a výkresovou přílohu*“, kterou nijak přesně nespécifikoval a je tedy možná záměna. Bylo by vhodné uvést například alespoň označení autora a datum vyhotovení. V rozhodnutí chybí poučení, kde a kdy je možno tuto výkresovou přílohu vidět, když u rozhodnutí při jeho doručování nebyla prokazatelně vyvěšena. Stavební úřad rád využívá argument, že vše je k dohledání ve spise, ve kterém však ještě ke dni 3.9. 2012 panoval naprostý zmatek a stavební úřad hrubě pochybil, když ani nevedl soupis jeho součástí podle ust. § 17 správního řádu. Výše uvedené je tedy zásadní vadou řízení způsobující nezákonnost, protože nedílná součást rozhodnutí nebyla doručována v rozporu s § 25 správního řádu.

V předloženém závazném stanovisku Hasičského záchranného sboru hl.m. Prahy ze dne 31.8. 2011 č.j. HSAA-10097-1943/odzs-2011 je vysloven souhlas s blíže nijak nedefinovanou stavbou „Prodloužení trasy A metra v Praze ze stanice Dejvická – 2.změna DUR – SOD 40 Patrový terminál BUS u st. Veleslavín“. Chybí koordinované závazné stanovisko Hasičského záchranného sboru hl.m. Prahy na celou změny stavby v projednávaném rozsahu (stavební objekty SOD 40, SOD 05, SOD 06 a SOD 20).

Namítáme, že závazné stanovisko podle § 149 správního řádu je úkon správního orgánu, který není samostatným rozhodnutím, ale je kvalifikovaným vyjádřením správního orgánu k určité otázce a jeho obsah je závazný pro výrokovou část rozhodnutí, pro níž je podkladem. Závazné stanovisko jako úkon a zásadní podkladový materiál vydaný orgánem veřejné moci musí obsahovat nejen kvalifikované vyjádření k dané věci (jak s odkazem na konkrétní ustanovení zvláštního zákona a ve veřejném zájmu byla věc posouzena), ale i řádné odůvodnění důvodů tohoto postupu.

Odvolatel proto napadá koordinované závazné stanovisko Hasičského záchranného sboru hl.m. Prahy ze dne 31.8. 2011 č.j. HSAA-10097-1943/odzs-2011 postupem podle ust. § 149 správního řádu.

S pozdravem

Ing. Jiří John
předseda občanského sdružení
VELESLAVÍN–VOKOVICE K ŽIVOTU,
IČO 22768513

.....